

rül futó folyosóról nyíló helyiségek (kettőt ismertünk meg), amelyeket jó minőségű fehér mészpadoval burkoltak. A padlószint alatt korábbi gödörből előkerült leletanyag a mészpado 2. század végi–3. század eleji korhatározását támogatja.

T. SZÖNYI ESZTER

108. Győr, Ménfőcsanak, Széles-földek, Pápai-dűlő

(Győr-Moson-Sopron megye) Ő, Ró

Nagyfeszültségű távvezeték szakasz építése már korábbi ásatásokból ismert régészeti lelőhelyeket is érintett.

A győri kivezető szakaszon levő 35–38-as oszlophelyek előzetes kihumuszolását kértük, hogy az ismert lelőhelyek kiterjedését regisztrálni tudjuk. A 2001. augusztus 22–27. között végzett munka során a 35. számú oszlophely üresnek bizonyult, a 36. számú oszlophely újkori árkokkal bolygatott, régészeti objektumot nem tartalmazott, a 37. számú oszlophely korábbi anyagkitermelő gödrökkel bolygatott, leletanyag nem volt benne. A 38. számú oszlophely 7×7 m-es kihumuszolt területén egy keskeny római kori árok és egy őskori ívelt aljú gödör feltjét regisztráltuk majd kibontottuk. Néhány kerámiatöredéken kívül, amelyek datálták az objektumokat, más leletanyagot nem találtunk. A környéket bejárva nagy mennyiségű cserepet gyűjtöttünk, amelyek arra utalnak, hogy az autópálya É-i oldalán fekvő 011014/19. hrsz. terület az őskortól a középkorig lakott volt.

M. EGRY ILDIKÓ

109. Gyula, Gábor Áron utca 12.

(Békés megye) Kk

2002. február 27-én értesítést kapott a gyulai Erkel Ferenc Múzeum, hogy a fenti telken egy épülő lakóház kéményalapozásának kiásása során emberi csontvázat találtak.

A Gábor Áron utca a település K-i részén helyezkedik el, a középkori téglavárat ÉK felől övező Nagyrómanváros K-i részén. A 12. szám az utca ÉK-i oldalán, a román tannyelvű oktatási központhoz vezető kis zug sarkán található. A régi típusú hagyományos parasztház udvarában épül egy új lakóház. A ház K-i, szélő helyiségének közepén kb. 70 cm-es mélységben az ásó a koponyába ütközött, amelyet részben össze is tört. Elmondás szerint a csontok fölötti talajrétegben további csonttöredékeket, cserepeket tégladarabokat is megfigyeltek.

A helyszíni szemle alkalmával látható volt, hogy a gödörben egy bal oldalára billent koponya fekszik, és egy kulcscsont is látszott, talán in situ helyzetben. A csontváz medencetáján egy kb. 80×60 cm-es beton-alapozás feküdt, amely a felszíntől legalább 90 cm-es mélységű lehet. A sír kibontásának befejezésére és dokumentálására másnap, február 28-án került sor. A sír feltja nem volt megfigyelhető. A sír alján, egy háton fek-

vő, nyújtott helyzetű, feltehetőleg többszörösen bolygatott csontváz feküdt. A koponya bal oldalára fordult, darabokra tört, az állkapocs lecsúszott és szintén összetört. A jobb kar könyökben behajlítva, a váz jobb oldalán feküdt, a bal kar teljesen hiányzott. A kulcscsontok, a lapockacsontok és a bordák mindkét oldalon épek voltak, a csontok igen jó megtartásúnak bizonyultak. A vázat a medence tájékán egy korábbi kéményalapozás betontömbje vágta el. Feltehető, hogy a 12 évvel korábbi alapozási munkák során már megtalálták a csontváz medencétől lefelé eső részét, és a helyére öntötték az alapozás betonját. A koponya bal oldalán egy vastag állatcsont feküdt, feltehetőleg másodlagos helyzetben, hiszen ezen az oldalon a csontváz karja is hiányzott. Tájolása: ÉNy 43°. A sír felszíntől mért mélysége 78 cm. Melléklete nem volt. A csontváz közeléből néhány késő középkori és újkori edénytöredék, tégl- és habarcsdarab is előkerült, ám ezek inkább azt jelzik, hogy a terület többször átforgatott volt, a csontvázon megfigyelhető bolygatások nyomai is a korábbi földmunkák során keletkezettek.

LISKA ANDRÁS

110. Gyula, Katolikus plébániahivatal

(Békés megye) Kk, Kú

2001. február 19-én helyszíni szemlét tartottunk Gyulán a katolikus plébániahivatal udvarán, ahol szennyvízakna kiásása során középkori leletek kerültek elő. A szennyvízakna közelében egy újabb árokszakasza kiásására került sor 2001. májusában, újabb régészeti leletekre bukkantak. A kedvezőtlen időjárás miatt a szennyvízvezeték építésének munkálatait akkor nem folytatták, később viszont újabb földmunkákat terveznek a területen, ezért indokolt volt a plébánia udvarának és pincéjének területén egy kisebb leletmentés folytatása, részben a földmunkával érintett részekben.

A három napot igénylő leletmentés (2001. március 28–30.) megkezdésekor kijelöltük a megkutatandó területet. A plébánia udvarán kettő, a plébánia pincéjében pedig egy kutatóárkot ástunk, ezzel kb. 35 m²-nyi területet tártunk fel. A kutatóárkok metszetalain jól követhető feltöltési rétegeket figyeltünk meg, összesen 14 objektumot sikerült dokumentálni, amelyek kizárólag késő középkori, illetve 18. századi agyaggyertya, és hulladékgödörök, valamint cölöplyukak voltak. Az előkerült leletanyagnak csak egy kisebb része származott a feltárt objektumokból, többségük a jól megfigyelhető, igen vastag 19–20. századi feltöltés különböző rétegeiből került napvilágra. A kerámia nagyobb része 16–17. századi, esetleg valamivel korábbi, kisebbik hányada 18–19. századi, változatos anyag. Kevés vaseszköz, kapa, épületvasalások, szögek, valamint üvegtárgyak töredékei színesítik a leletanyagot, a jelentős mennyiségű állatcsont mellett. Külön említést érdemel egy pelikánt ábrázoló, késő középkori kályhacsempe.

LISKA ANDRÁS